

hvad der skal ind paa Finansloven, og hvad der ikke skal ind paa den, naar det i Virkeligheden er afgjort, for den endelige Afstemning — ved hvilken Væstlighed netop Detailbehandlingen skulde tages op — saa er der ikke andet for Mindretallet at gøre end at motivere sin Stilling her i Salen. Jeg vil nemlig gøre det høje Ting opmærksom paa, at naar Partiforholdene ere saa givne her i Rigsdagen, i dette Ting, som de ere for Djebliffet, saa er der ikke megen Anledning for en Minister til at tage en stor jagtig Debat op med et Mindretal. Ministeren ved jo, at Mindretallet ikke kan overstemme Flertallet. Ministeren er sikret imod, at Mindretallet i nogen som helst Maade gør ham Fortræd. Altsaa naar Ministeren har Flertallet paa sin Side, kan han jo i Virkeligheden blæse Mindretallet et langt Stykke, selv om han af Høflighedshensyn ikke gør det. Saadan er jo Stillingen for Tiden, og dette at optage en Detailforhandling om hvert eneste Spørgsmaal paa Marinens Budget og paa Værstskontoen er for øvrigt noget, som Finansudvalget ikke har givet sig af med. Jeg erindrer, at den ærede Ordfører udtalte — jeg husker ikke, om det var i Fjor eller i Forfjor — at jelsfølgelig kunde man ikke paa denne Konto komme ind paa en Detailforhandling om alle de Spørgsmaal, som laa for her. Det var nærmest et finansielt Spørgsmaal, Tinget maatte sige: Saa mange Penge vilde det i det Mar osre til dette Formaal, og saa havde Ministeren at komme ud af det med disse. Saaledes vilde det i Virkeligheden blive. Derjom Flertallet var gaaet med Mindretallet paa den Motivering, at Arbejdet paa Holmen udsortes alt for dyrt, er jeg ikke i Tvivl om, at den ærede Minister vilde have sagt det samme til sine undergivne, og det vilde være blevet til ikke ringe Fortjeneste for Statskassen.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Vagerstibet. Den højtærede Minister vil jo paa ingen Maade have det ind paa Værstskontoen. Han mente, at begynde vi nu med Vagerstibet, vilde det senere udvides til alle mulige andre Fartøjer, og til Slut kom man maatte til Fiskerfvaer. Ja, hvis den Tid nogen Sunde skulde komme da Marineministeriet besørger alt Fiskeri her i Landet, vilde jeg finde det meget naturligt, om Ministeren ogsaa fik Lov til at bygge Fiskerfvaer, men

foreløbig er Fiskeriet jo en privat Sag og Fiskerfvaer næppe egnede til at komme ind paa Værstskontoen. Den ærede Ordfører mente her at det kun var for Spøg, at vi havde stillet dette Skib op paa Værstskontoen. Vi vidste ret godt, at vi ikke kunde saa det vedtaget der. Det er meget rigtigt. Siden det ærede Flertal er gaaet med til at stille et rent militært Skib ind paa denne Konto for dermed at udelukke Vagerstibet, anser jeg det for fuldstændig givet, at vi ikke kunne saa det ind der af den ganske simple Grund, at Mindretallet ikke kan overstemme Flertallet. Men for saa vidt Flertallet havde staaet sammen med os, og vi saa havde stillet den Fordring til den højtærede Minister, at vi nu i Mar vilde have bygget dette Skib, der dog delvis endog saa kommer til at gøre Tjeneste som Marinestib — delvist, men dog noget — saa betvivler jeg ikke, at vi kunde have sat det igennem. Jeg nærer ikke Spor af Tvivl om, at havde Flertallet staaet, som Mindretallet staaer, og stillet det Skib op i Stedet for det lille Minestib, kunde vi have sat det igennem. Saaledes ser jeg paa den Sag og kan ikke se anderledes paa den. Jeg jagde for, at dette Skib paa en Maade næsten kom til at gøre Tjeneste som Krigsstib. Indirekte gør det det, thi Marineministeren siger i sin Begrundelse af Forslaget om Skibet, at det foruden at besørge Fiskeriinspektionen i Nordsøen Marer rundt ogsaa skal støtte vore egne Fiskere derude, og at det i langt højere Grad end de dertil tidligere benyttede Skibe vil med sin specielle Udrustning være særlig stiftet til den Tjeneste. Den højtærede Minister sparer et Krigsstib til at sejle rundt derude i Nordsøen, naar han faar dette Skib bygget.

Angaaende Marinestolerne vilde den ærede Minister intet udtale her. Det kan jeg for øvrigt godt forstaa. Jeg bebrejder ikke Ministeren noget i den Retning, men saa vil jeg kun gøre den Henstilling til Ministeren, om det ikke var muligt for ham at tage denne Sag op til Forhandling i de Kredse, som have med denne Sag at gøre, og stille den Fordring til sine undergivne, at de militære Marinestoler ikke bør være forholdsvis saa meget dyrere end de militære Skoler under Krigsministeriet.

Angaaende vor Stilling til det ekstrordinære Budget udtalte den højtærede Mi-